

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

5.3.2009

B6-0109/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

- Joseph Daul și Klaus-Heiner Lehne, în numele Grupului PPE-DE
- Martin Schulz, Edit Herczog și Udo Bullmann în numele Grupului PSE
- Graham Watson și Jules Maaten în numele Grupului ALDE
- Cristiana Muscardini, Guntars Krasts și Adam Bielan în numele Grupului UEN

referitoare la contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona

Rezoluția Parlamentului European privind contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009, cu privire la Strategia de la Lisabona

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Raport privind punerea în aplicare a Programului comunitar de la Lisabona 2008-2010”¹ și recomandările specifice fiecărei țări,
- având în vedere cele 27 de programe naționale de reformă, pregătite în conformitate cu Strategia de la Lisabona, prezentate de statele membre,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Interesul european: succesul în epoca globalizării”²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind progresele înregistrate în revizuirea implementării pieței unice,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Raport privind accesul la piețe și definirea unui cadru de cooperare internațională mai eficientă în materie de reglementare”³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Actualizarea cadrului strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării”⁴,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe”⁵,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală”⁶,
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Plan european de redresare economică”⁷,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) 1927/2006 privind Fondul european de

¹ COM(2008)881.

² COM(2007)581.

³ COM(2008)874.

⁴ COM(2008)865, SEC(2008)3047, SEC(2008)3048.

⁵ COM(2008)868, SEC(2008)3058/2.

⁶ COM(2008)876.

⁷ COM(2008)800.

ajustare la globalizare¹,

- având în vedere concluziile Consiliului European din martie 2000, martie 2001, martie 2005 și octombrie 2005, martie 2006, martie 2007 și martie 2008,
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 referitoare la Interesul european, succesul în epoca globalizării²,
- având în vedere rezoluția sa din 20 februarie 2008 referitoare la Orientările integrate pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă (Partea: Orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): Lansarea noului ciclu (2008-2010)³,
- având în vedere rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 referitoare la EMU@10: primii 10 ani de Uniune Economică și Monetară și provocările viitoare⁴,
- având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

I. Consecințele economice/sociale ale crizei financiare

1. ia act de criza financiară mondială care, fiind rezultatul dezechilibrelor macroeconomice de la nivel mondial și a crizei mondiale a creditelor, a adus importante prejudicii sistemelor financiare din întreaga lume, inclusiv Uniunii Europene; constată, de asemenea, faptul că criza financiară mondială a determinat distrugerea masivă a capitalizării bursiere a piețelor de capital din întreaga lume, că efectele negative asupra „economii reale” sunt de proporții mari, în special în ceea ce privește ocuparea a forței de muncă și situația socială, ; subliniază că piețele financiare au o importanță crucială pentru „economia reală” și că una din priorități, în afara protejării locurilor de muncă, aceea a creșterii economice și a ocupării forței de muncă o reprezintă circulația capitalului, acordarea de credite și finanțări pentru investiții, ceea ce impune reinstaurarea încrederii, prin angajamente clare și garanții guvernamentale, precum și o mai bună aplicare a supravegherii, care să acopere toate piețele financiare de la nivel mondial, și reglementări care să sprijine furnizarea responsabilă de credite pentru piețe;
2. recomandă ca măsurile pe termen scurt aplicate pentru a contracara consecințele directe imediate ale crizei și a minimiza efectele negative asupra economiei reale și pachetele de refacere să fie urmate de un plan de acțiune coordonat pe termen lung care să readucă economiile din UE pe calea unei creșteri stabile și să le protejeze împotriva unor astfel de crize pe viitor;
3. amintește că Parlamentul, în rezoluția sa referitoare la Agenda de la Lisabona de acum un an⁵, a subliniat deja „importanța primordială a protejării stabilității piețelor financiare” și a observat „că recenta criză de pe piața creditelor ipotecare de tip „subprime” indică

¹ COM(2008)867, SEC(2008)3055, SEC(2008)3056.

² Texte adoptate, P6_TA(2007)0058.

³ Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.

⁴ Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.

⁵ Rezoluția din 20 februarie 2008 referitoare la contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona (Texte adoptate, P6_TA(2008)0057).

necesitatea elaborării de către UE a unor măsuri de supraveghere pentru îmbunătățirea transparenței și a stabilității piețelor financiare și pentru mai buna protecție a clienților” și a solicitat „evaluarea sistemelor și instrumentelor de supraveghere prudențială în vigoare în Europa și insistă asupra consultării în mod regulat a Parlamentului, care ar permite elaborarea unor recomandări clare referitoare la modalitățile de îmbunătățire a stabilității sistemului financiar și a capacității sale de a asigura, pe termen lung, servicii financiare sigure pentru întreprinderile europene”;

4. subliniază că piețele financiare sunt și vor rămâne motorul economiilor sociale de piață, că ele au menirea de a furniza finanțarea pentru economia reală și de a asigura eficiență în alocare resurselor, de asemenea, acestea au menirea de a furniza economiilor mijloace pentru a prospera, ceea ce a făcut posibil pentru cetățeni să își îmbunătățească constant standardele de viață în ultimele decenii; subliniază faptul că o totală fiabilitate, eficiență și transparență a piețelor financiare constituie premisele unei economii europene sănătoase și inovatoare, în plină dezvoltare și creatoare de locuri de muncă;
5. subliniază că actuala criză financiară a creat o situație în care necesitatea inovării ca motor al economiei nu mai poate fi ignorată; consideră că acesta este momentul creării economiei dinamice bazate pe cunoaștere pe care Europa a stabilit în urmă cu opt ani să o construiască; consideră că acum este momentul creării economiei cu emisii scăzute de carbon care are potențialul de a transforma lumea și de a asigura prosperitatea și competitivitatea Europei la nivel internațional pentru mai multe decenii de acum înainte; consideră că este timpul să se stimuleze sectoarele inovatoare, care au capacitatea de a genera creștere economică în Europa;
6. recunoaște rezultatele pozitive ale măsurilor de salvare adoptate pentru a evita prejudicierea suplimentară a sistemului fiscal; solicită, cu toate acestea, instituirea unei noi arhitecturi financiare prin stabilirea unor reglementări transparente și eficiente, care să fie în interesul consumatorilor, al întreprinderilor și al angajaților; solicită prezentarea altor propuneri legislative și încheierea unor acorduri internaționale care să abordeze problema asumării unor riscuri excesive, a îndatorării și a speculațiilor pe termen scurt ca principale surse ale crizei; reamintește Comisiei că are obligația de a răspunde solicitărilor Parlamentului cu privire la reglementarea fondurilor speculative și a fondurilor de capital privat;
7. subliniază necesitatea urgentă de a asigura că sectorul financiar, care a beneficiat de ajutoare publice, va acorda societăților, în special IMM-urilor și gospodăriilor credite suficiente; insistă că planurile de salvare trebuie să conțină condiții obligatorii cu privire la distribuirea dividendelor și la practicile de creditare;
8. avertizează cu privire la cercul vicios al investițiilor reduse și scăderea consumului care duc la reducerea locurilor de muncă, planuri de afaceri diminuate și inovare scăzută, situație care ar putea determina în UE o recesiune accentuată și de lungă durată; subliniază că un răspuns european coordonat este esențial în acest context pentru a evita ca această criză să conducă la o agregare de planuri naționale divergente în ceea ce privește de stabilizarea financiară sau redresarea economică, antrenând conflicte potențiale și costuri, subminând piața unică, stabilitatea economică, Uniunea Economică și Monetară, precum și rolul Europei ca actor mondial;

9. se așteaptă ca măsurile comune să facă față efectelor crizei financiare asupra economiei reale; solicită stabilirea unor valori de referință în ceea ce privește ratele viitoare de ocupare a forței de muncă și a creșterii, ceea ce ar trebui să ajute la determinarea mărimii și componentelor planului european de redresare economică; solicită, în acest context, dezvoltarea - în cadrul pactului de stabilitate și de creștere și al normelor sale privind flexibilitatea - a unei strategii europene coerente privind investițiile viitoare (cum ar fi în capitalul uman calificat și cu competențe, pentru a permite progrese tehnice și dezvoltare, inovare, eficiență energetică, infrastructuri sustenabile, tehnologii ale comunicării, interconectări și servicii, inclusiv serviciile de sănătate, precum și oportunități de afaceri, nu în ultimul rând pentru IMM-uri pentru a investi în produse și piețe noi); protejarea locurilor de muncă și a veniturilor, precum și o mai bună coordonare a politicilor economice și sociale;
10. este de opinie că energia regenerabilă, eficiența energetică și mediul pot fi obiectivele strategice ale măsurilor de stimulare, ceea ce va crea locuri de muncă ecologice de înaltă calitate și vor oferi industriei europene un avantaj față de alte regiuni ale lumii care nu au luat încă asemenea inițiative;
11. este de opinie că doar o politică ce combină combaterea creșterii șomajului și a sărăciei pe termen scurt, cu pregătirea terenului pentru tranziția spre o economie sustenabilă pe termen lung poate oferi o soluție de durată, care să se inspire din strategia privind sustenabilitatea convenită la Gothenburg și declarată parte a Strategiei de la Lisabona;
12. subliniază că principala prioritate a Uniunii Europene trebuie să o reprezinte protejarea cetățenilor săi de efectele crizei financiare, întrucât aceștia sunt cel mai puternic afectați, fie în calitate de lucrători, fie de membri ai gospodăriilor, fie de antreprenori; este de părere că mulți lucrători și familiile acestora sunt sau vor fi foarte afectați de criză și trebuie întreprinse acțiuni pentru a împiedica pierderea locurilor de muncă, precum și pentru ca oamenii să revină rapid pe piața muncii, în loc să se confrunte cu șomajul pe termen lung;
13. consideră că, dintre efectele crizei economice, creșterea sărăciei în UE este motivul cel mai important de îngrijorare; consideră că este esențial să se stopeze actuala creștere a șomajului din UE; subliniază că o strategie bazată pe ocuparea integrală a forței de muncă, locuri de muncă de înaltă calitate și incluziune sociale, care să încurajeze spiritul antreprenorial, activitățile de stimulare a rolului IMM-urilor și investițiile, reprezintă cea mai eficientă modalitate de a reduce și preveni sărăcia; reamintește că o strategie de combatere a excluderii de pe piața muncii ar trebui să se bazeze pe condiții de viață și ajutoare sociale adecvate, pe piețe ale muncii care să favorizeze integrarea, precum și pe accesul la servicii și educație de bună calitate; consideră, așadar, că ocuparea forței de muncă trebuie sprijinită prin măsuri pentru antreprenori, IMM-uri și investiții, alături de inițiativele privind reinsertia persoanelor pe piața muncii; consideră că o prioritate deosebită în această privință ar trebui să o constituie recalificarea șomerilor și un sistem educațional care să vizeze formarea unei forțe de muncă competente și specializate; consideră că principiul solidarității se află la baza procesului de construcție european, că statele membre trebuie să dispună de finanțare comunitară pentru adoptarea de măsuri care au drept scop prevenirea pierderii excesive a locurilor de muncă, recalificarea lucrătorilor și calificarea persoanelor fără calificare; consideră că reglementarea pieței

muncii trebuie să fie dezvoltată pentru a atinge un nivel mai ridicat de flexibilitate și siguranță în interiorul pieței muncii, precum și pentru obținerea unui nou loc de muncă; consideră că instrumentele financiare comunitare existente, precum Fondul european de ajustare la globalizare, trebuie regândite pentru a fi alocate în mod eficient și în timp util în cazul marilor sectoare ale economiei care sacrifică un număr de locuri de muncă; salută propunerea Comisiei de a simplifica criteriile de eligibilitate pentru Fondul social european și de a-și reorienta acțiunile asupra persoanelor celor mai vulnerabile;

14. subliniază că IMM-urile, element-cheie al economiei europene, sunt deosebit de grav afectate de actuala recesiune economică; subliniază că reducerea creditelor a afectat puternic sectorul IMM-urilor, întrucât acestea reprezintă segmentul economiei care se bazează cel mai mult pe capitalul de lucru pe termen scurt, furnizat de obicei prin credite; subliniază că lipsa capitalului asociată cu scăderea generalizată a cererii determină IMM-urile să se retragă de pe toate fronturile; subliniază că greutățile cu care se confruntă în prezent IMM-urile, cei mai importanți contribuabili la PIB și cei mai mari angajatori din UE, atrag după sine consecințe deosebit de grave pentru UE în ansamblu și în special pentru regiunile cele mai vulnerabile și mai afectate; subliniază în plus, importanța implementării rapide a Small Business Act, în general, și mai ales a prevederilor pentru acordarea de credite IMM-urilor prin intermediul BEI;
15. subliniază că garantarea accesului suficient, accesibil și rezonabil la finanțare reprezintă o condiție prealabilă decisivă pentru investiții și creștere economică; consideră că, în actualul climat economic, Actul european pentru întreprinderile mici și obiectivele acestuia sunt mai importante ca niciodată, întrucât IMM-urile oferă un potențial încă neexploatat pentru creșterea economică, creare și menținere a locurilor de muncă și oferă oportunități pentru conducerea politică, precum și posibilitatea de a spori încrederea în sectorul european al întreprinderilor;
16. subliniază că, pentru o creștere economică sustenabilă, Europa are nevoie de o forță de muncă sănătoasă, dinamică și calificată; și că, din păcate, acest aspect este subminat, de exemplu, de creșterea negativă a populației în majoritatea statelor membre; consideră că o infrastructură eficientă de îngrijire a copiilor, așa cum s-a convenit la Consiliul European din primăvară de la Barcelona din 2002, reprezintă un factor important pentru concilierea vieții profesionale și a celei familiale; consideră că dezvoltarea sistemului de îngrijire a copiilor, bazat pe familii, va facilita atât pentru femei, cât și pentru bărbați, participarea la viața profesională și la creșterea familiilor; subliniază că creșterea numărului de femei angajate nu conduce numai la creșterea economiei în ansamblu, ci contribuie, în egală măsură, la atenuarea provocărilor demografice cu care se confruntă astăzi Europa. consideră că trebuie stimulată solidaritatea între generații pentru a obține mai mult potențial din forța de muncă existentă;
17. insistă, cu toate acestea, că statele membre trebuie să reformuleze, într-un mod specific direcționat, politicile privind imigrarea astfel încât să atragă imigranți cu înaltă calificare, care să răspundă cererii de pe piața muncii europene, inspirându-se din experiența Statelor Unite în domeniu și asigurând colaborarea cu țările de origine pentru evitarea fenomenului de exod al creierelor; consideră că politica de educație trebuie să vizeze într-o mai mare măsură atragerea cercetătorilor și studenților străini, care să rămână pe teritoriul UE pe perioade mai lungi de timp (cum ar fi programul Erasmus mundus 2007 - 2013); consideră

că una din cerințele fundamentale pentru crearea uneia dintre cele mai importante economii bazate pe cunoaștere la nivel mondial o reprezintă garantarea și protecția de către statele membre a drepturilor de bază ale migranților legali, oferindu-le accesul la valorile comune europene și la respectul pentru diversitatea culturală;

II. Nevoile cetățenilor și soluții necesare

18. ia act de faptul că, din cauza crizei actuale, există o serie de priorități-cheie ale Programului de la Lisabona a căror punere în aplicare ar trebui continuată de către instituțiile europene în mare urgență: promovarea competitivității regionale și locale și respectarea normelor legislative ale concurenței, precum și promovarea politicilor de protecție a consumatorilor pentru ca piețele să devină mai eficiente și echitabile și valorificarea pe deplin a pieței unice, în special pentru comerțul cu amănuntul și alte servicii; punerea în aplicare prioritară a Small Business Act, în special adoptarea și punerea în aplicare rapidă a Directivei privind întârzierea efectuării plăților și Statutul societății private; continuarea implementării rapide a Spațiului European de Cercetare și a propunerilor privind „cea de a cincia libertate” pentru îmbunătățirea liberei circulații a cunoștințelor și inovării, prin promovarea transferului de cunoștințe în cadrul sectoarelor educației, a cercetării și dezvoltării și a producției industriale; adoptarea brevetului comunitar rentabil și crearea sistemului Curții Europene a Brevetelor, ceea ce ar îmbunătăți în mod semnificativ competitivitatea mediului de afaceri european, facilitând accesul întreprinderilor la finanțare și stimulând inovarea;
19. este de opinie că Europa trebuie să urmărească realizarea unui țel fundamental comun: crearea posibilităților de ocupare a forței de muncă, prevenind astfel șomajul în masă; consideră că acest obiectiv ar trebui să determine amploarea și elementele componente ale Planului european de redresare economică; consideră că solidaritatea este indispensabilă pentru a garanta că Planul european de redresare economică și măsurile asociate acestuia vor avea consecințele cel mai favorabile asupra piețelor muncii din Europa;
20. subliniază necesitatea unor eforturi suplimentare pentru a sprijini grupurile cele mai vulnerabile ale societății;
21. susține cu fermitate o politică privind piața muncii care să încurajeze accesul tuturor la aceasta și să promoveze învățarea continuă; invită statele membre și partenerii sociali să încheie acorduri inovatoare pentru ca oamenii să-și păstreze locurile de muncă; sprijină, printre altele, reducerea contribuțiilor sociale în cazul veniturilor scăzute, pentru a mări șansele de angajare a lucrătorilor necalificați, și introducerea unor soluții inovatoare (de exemplu, tichete de servicii pentru întreținerea gospodăriilor și a copiilor, subvenții temporare pentru încadrarea în muncă a grupurilor vulnerabile) care au fost deja inițiate cu succes în unele state membre; se așteaptă să aibă loc schimburi de bune practici în acest domeniu;
22. subliniază că este indispensabil să se consolideze eficiența normelor de protecție a consumatorilor pentru a răspunde așteptărilor mari ale cetățenilor UE, în special cu privire la produsele financiare; încurajează statele membre să elaboreze politici de sprijinire a celor care au fost cel mai puternic afectați de criza financiară;
23. subliniază că, în vederea asigurării circulației libere și a mobilității pe piața muncii,

Consiliul trebuie să adopte directive privind organizarea timpului de lucru, a condițiilor de muncă pentru lucrătorii temporari și transferabilitatea drepturilor de pensie, și ar trebui să revizuiască cât mai repede posibil Directiva 94/45/EC din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere; subliniază că eliminarea barierelor în calea mobilității pe piața europeană a muncii permite o mai mare protecție pentru forța de muncă europeană; constată că Uniunea Europeană trebuie să facă un efort să explice cetățenilor avantajele unui demers care combină în mod eficient extinderea, integrarea, solidaritatea și mobilitate forței de muncă;

24. constată că unele state membre au introdus conceptul de salariu minim; sugerează faptul că și celelalte state membre ar putea beneficia din analiza experienței acestora; invită statele membre să protejeze condițiile referitoare la participarea socială și economică a tuturor și, mai ales, să ofere reglementări privind aspectele de tipul salariului minim sau alte aranjamente legale obligatorii sau acorduri colective, în conformitate cu tradițiile naționale care permit lucrătorilor cu normă întreagă aibă un venit din care să trăiască decent;
25. consideră că criza financiară oferă ocazia realizării unor reforme necesare, cu accent pe baze economice solide, de la investiții corespunzătoare în educație și formare, la finanțe publice de calitate și un mediu care să favorizeze inovarea și crearea de locuri de muncă; consideră că o creștere economică durabilă și crearea de locuri de muncă durabile în UE depind din ce în ce mai mult de excelență și inovare, ca principali factori ai competitivității europene;
26. invită Uniunea Europeană și statele membre să adopte măsuri rapide pentru promovarea creșterii economice, ocuparea forței de muncă și consolidarea cererii și încrederii consumatorilor; consideră că o inițiativă de creștere inteligentă, care pune accentul pe obiectivele Strategiei de la Lisabona, cum ar fi investițiile în „triunghiul cunoașterii” (format din educație, cercetare, inovare), tehnologiile ecologice, eficiența energetică, infrastructurile durabile și tehnologiile de comunicare, este esențială în acest context; subliniază efectele de sinergie ale unei astfel de inițiative în ceea ce privește competitivitatea viitoare, piața muncii și protecția mediului și a resurselor;
27. subliniază că statele membre ar trebui să continue reforma piețelor muncii pentru a crea mai multe locuri de muncă și a sistemelor de învățământ pentru a îmbunătăți nivelurile de competență; consideră că statele membre ar trebui, de asemenea, să-și continue eforturile de încurajare a creșterii productivității prin mai multe investiții în educație; subliniază, de asemenea, că pentru a răspunde provocărilor din sectorul inovării și pentru diseminarea acesteia, precum și pentru a garanta ocuparea și flexibilitatea forței de muncă, sunt necesare îmbunătățirea sistemului de învățământ și de formare profesională, precum și învățarea continuă; subliniază, cu toate acestea, că investițiile actuale în capitalul uman în Europa sunt încă în mod evident neadecvate pentru o economie bazată în mod fundamental pe cunoaștere;
28. insistă ca actuala criză să nu fie folosită drept pretext pentru a amâna reorientarea imperioasă a cheltuielilor spre investițiile ecologice, ci ar trebui mai degrabă să fie folosită drept stimulent suplimentar pentru a grăbi reorientarea ecologică atât de necesară a industriei; este convins că este cazul să se acționeze la nivel economic pentru abordarea

problemei schimbărilor climatice și că orice întârziere în adoptarea măsurilor necesare va antrena în ultimă instanță costuri și mai ridicate;

29. invită statele membre să își revizuiască bugetele și să investească în proiectele de creștere inteligentă, utilizând pe deplin Pactul de stabilitate și de creștere;
30. subliniază că economiile statelor membre au un grad ridicat de interdependență; subliniază, prin urmare, necesitatea unei coordonări mai eficiente și a unei guvernări mai bune, care este și mai urgentă în perioadele de criză; subliniază că necesitatea unei cooperări mai strânse este cea mai stringentă în zona euro; face trimitere, în acest context, la recomandările sale din Rezoluția privind UEM@10;

III. Anvergura acțiunii Europenei

31. subliniază necesitatea consolidării dimensiunii sociale a planurilor europene și naționale de redresare economică; solicită Comisiei să monitorizeze și să facă propuneri privind impactul social al crizei financiare, în special în ceea ce privește excluderea socială, sărăcia și pensiile;
32. invită Comisia și statele membre să se asigure că principalul sistem de finanțare a Fondului social european vizează în principal reconversia profesională și creșterea șanselor de a găsi un loc de muncă, precum și acțiuni de incluziune socială, pentru a depăși efectele sociale negative ale crizei; reamintește că ar trebui avute în vedere în primul rând persoanele cele mai excluse de pe piața muncii;
33. subliniază faptul că avem nevoie de o nouă ordine ecologică, care să abordeze și criza socială; crearea de locuri de muncă în sectorul de producție și industrial trebuie coroborată cu investiții masive în servicii sociale, în special în educație și sănătate, prin crearea unor condiții mai bune pentru formarea elevilor și studenților noștri, prin creșterea masivă a numărului profesorilor și îmbunătățirea condițiilor fizice pentru învățare, toate reprezentând investiții care vor aduce mari beneficii în viitor;
34. subliniază că investițiile prevăzute de noua ordine mondială ar trebui să fie orientate spre creșterea eficienței și folosirea altor resurse decât petrolul („materiale critice”) care, pe termen scurt și mediu, pot deveni insuficiente și împiedica dezvoltarea anumitor sectoare, de exemplu industria informațională, a comunicațiilor și de divertisment; constată că, potrivit unor studii recente, aceste materiale pot stimula creșterea eficienței, ceea ce ar reduce pierderile, costurile și dependența de resurse;
35. subliniază că, în ceea ce privește energia, Europa depinde în momentul de față de combustibilii fosili, aceștia reprezentând principala sa sursă de energie; consideră că, deși trebuie redusă dependența de combustibilii fosili, este absolut necesar să se realizeze securitatea energetică a Europei; consideră că aceasta înseamnă diversificarea surselor sale de combustibili fosili și, în același timp, menținerea prețurilor la energie în limite acceptabile; consideră că sectoarele energetice din statele membre trebuie deschise și trebuie realizată o concurență reală; consideră că eficiența energetică trebuie să fie îmbunătățită prin cercetare, dezvoltare și integrarea celor mai bune practici; consideră că, datorită fiind prețurilor ridicate la gaz și la petrol pe termen lung, Europa trebuie să fie capabilă să-și reducă nivelul de expunere în domeniu; consideră, de asemenea, că Europa

ar trebui să ia în considerare evoluția către o piață energetică internă, o repartizare mai eficientă a energiei pe teritoriul Uniunii și să combată dependența de energie de surse din afara UE; consideră că partea de energie regenerabilă trebuie mărită pentru a se reduce dependența de combustibilii fosili; consideră că trebuie diversificate în acest domeniu cercetarea și dezvoltarea, că trebuie favorizate soluțiile locale pentru a folosi la maxim sursele disponibile de energie recuperabilă;

36. constată că UE se află în continuare în urma economiei americane în ceea ce privește viteza inovațiilor; subliniază că inovarea poate să asigure o recuperare rapidă a economiilor europene prin avantajul comparativ pe care îl are pe piața mondială; atrage atenția că în perioade de declin economic, se obișnuiește reducerea cheltuielilor pentru cercetare și dezvoltare, aceasta reprezentând însă o abordare greșită, pentru că trebuie procedat exact invers; consideră că creșterea investițiilor în cercetare, dezvoltare și educație crește productivitatea și, astfel, conduce la creștere economică; solicită investiții în cercetare și știință în scopul atingerii alocării unui procent de 3% din PIB subliniază că în bugetul UE trebuie prevăzută o mai mare pondere a cheltuielilor pentru cercetare; prin intermediul măsurilor fiscale și al garanțiilor de împrumuturi, statele membre ar trebui să crească, sau cel puțin să își îndeplinească obiectivele de investiții în cercetare și dezvoltare și să sprijine investițiile din sectorul privat în domeniul cercetării și dezvoltării prin măsuri fiscale, garanții ale împrumuturilor și grupuri regionale și centre de excelență, precum și toate orice alte instrumente posibile care pot contribui la acest obiectiv; consideră că educația adulților și învățarea continuă trebuie să constituie priorități la toate nivelurile de politică, întrucât datorită acestora crește productivitatea și, în același timp, sunt dobândite competențele necesare pentru accesul pe piața muncii și păstrarea șanselor de angajare pe o piață a locurilor de muncă extrem de competitivă;
37. subliniază că, de la începutul secolului al 21-lea, instrumentele tehnologie și de telecomunicații au eliberat forțele globalizării la o scară care în trecut era de neimaginat, au uniformizat mijloacele de comunicare și piețele muncii și au contribuit la o perioadă de inovare fără precedent, ceea ce a condus la creșterea productivității economiilor și a creat legături între cetățenii întregii lumi; consideră, așadar, că prin maximizarea puterii și impactului tehnologiei asupra economiei, deschiderea în continuare a pieței interne în domeniile telecomunicațiilor, energiei și cercetării, și mai ales a sectorului industrial, Europa se poate întări în urma actualei crize economice, își poate consolida calitatea și accesibilitatea serviciilor de sănătate, promova dezvoltarea și utilizarea energiei ecologice, îmbunătăți sistemele educaționale din statele membre și încuraja Europa să devină liderul mondial în tehnologie și în aplicarea inovațiilor tehnologice; subliniază că economia bazată pe cunoaștere are nevoie de dezvoltarea serviciilor de calitate și de o strategie de comunicații în bandă largă capabilă să accelereze îmbunătățirea și extinderea rețelelor; consideră că propunerea Comisiei, înaintată în cadrul Planului european de redresare economică, care are drept scop de realizarea, până în 2010, a rețelei de comunicații în bandă largă cu acoperire completă, reprezintă un pas înainte necesar, care va permite Uniunii Europene să își mențină competitivitatea;
38. solicită acordarea unei mai mari atenții Cărții albe a Comisiei privind tineretul, din 2001, și Pactului european pentru tineret al Consiliului European, din 2005, ca instrumente care pot contribui la obiectivele strategiei de la Lisabona; consideră că Comisia ar trebui să analizeze posibilitatea includerii impactului asupra tineretului și a rezultatelor structurilor

de dialog cu organizațiile de tineret atunci când pregătește propunerile de inițiative legislative, iar statele membre ar trebui să se concentreze pe tineret atunci când implementează programele naționale de reformă de la Lisabona și să țină cont de tineret în domeniile politicilor relevante; consideră că o mai mare mobilitate a studenților și o mai bună calitate a diferitelor sisteme educaționale trebuie să constituie priorități în contextul redefinirii obiectivelor majore ale procesului Bologna după 2010, și că trebui întreprinse acțiuni în mai multe domenii de politici; subliniază că diferitele aspecte privind mobilitatea depășesc sfera de aplicabilitate a învățământului superior și intră în sfera politicilor sociale, a financiare și a celor de imigrare și acordare de vize, menite să creeze un Spațiu european al învățământului superior

39. consideră că „europenizarea” structurii de control financiar, existența unor reguli eficiente în domeniul concurenței, reglementarea adecvată și transparența ameliorată a piețelor financiare sunt esențiale pe termen mediu pentru a evita repetarea crizei actuale; este de părere că un cadru de supraveghere integrat, cuprinzător (care să includă toate sectoarele financiare) și coerent, începând cu abordarea echilibrată a reglementării repartizării transfrontaliere a riscului financiar, bazat pe o legislație armonizată, ar reduce costurile de punere în conformitate în cazul activităților multisectoriale; invită Comisia să prezinte propuneri de revizuire a arhitecturii actuale de supraveghere în conformitate cu aceste principii; solicită statelor membre, fără a aduce atingere normelor menționate anterior, să revină pe termen mediu la o finanțare publică echilibrată și, prin urmare, solicită statelor membre să precizeze cum vor reuși să realizeze acest obiectiv;
40. invită statele membre și Uniunea Europeană să adapteze bugetul UE pentru a permite folosirea resurselor financiare neutilizate în vederea sprijinirii obiectivelor politice ale UE;
41. este preocupat de creșterea disparităților regionale în ceea ce privește efectele crizei financiare, care se reflectă, printre altele, în diferențele din ce în ce mai mari cu privire la solvabilitatea statelor membre, conducând la costuri mai mari ale împrumuturilor în cazul statelor membre cu rating mai scăzut; solicită dezvoltarea unor noi instrumente financiare inovatoare pentru atenuarea acestor efecte și atragerea de noi capitaluri;
42. observă că instrumentele financiare europene ar trebui folosite pentru a susține cheltuielile publice; pentru a contribui la redresarea economică a Europei, trebuie accelerate ritmul și viteza de implementare a acestor instrumente financiare; consideră că politica de coeziune a UE reprezintă un excelent instrument de solidaritate teritorială, în special prin elementele sale transfrontaliere; este extrem de mulțumit de recenta aliniere a politicii de coeziune la standardele impuse de Strategia de la Lisabona; consideră că, prin măsuri de orientare directă a fondurilor regionale mai mult către spiritul antreprenorial, cercetare, inovare, ocuparea forței de muncă și competențe noi, o cantitate însemnată de fonduri ar putea fi disponibile la nivel local pentru consolida potențialul de afaceri și a sprijini persoanele cele mai vulnerabile;
43. subliniază că programele TEN-T și TEN-E ar trebui, de asemenea, să contribuie pe deplin atât la realizarea planului de redresare economică, cât și la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona; consideră că eforturile depuse de coordonatori, precum și înființarea Agenției Executive TEN-T, împreună cu legislația de punerea în aplicare pentru creșterea eficienței comodalității, au condus la pregătirea unor proiecte TEN-T pe

întreg teritoriul Uniunii Europene, cu scopul de a stimula o creștere durabilă și o mobilitate mai ridicată;

44. consideră că BEI are un rol esențial în cadrul planului UE de redresare economică; salută decizia statelor membre de majorare a capitalului BEI pentru de a acorda IMM-urilor mai multe împrumuturi; insistă ca IMM-urile să aibă acces la împrumuturile acordate de toate statele membre, în mod transparent și echitabil; solicită consolidarea în continuare a rolului BEI în ceea ce privește la noi instrumente financiare inovatoare;
45. consideră, în ceea ce privește guvernanța economică, că actuala criză economică necesită o intervenție guvernamentală fermă, coordonată și în timp util din partea tuturor statelor membre, precum și măsuri de reglementare pentru consolidarea piețelor financiare și restabilirea încrederii; consideră că, pentru a asigura protecția drepturilor consumatorilor, trebuie elaborate noi măsuri legislative care să respecte principiul transparenței și normele referitoare la responsabilitate și trebuie aplicat un sistem eficient de monitorizare. consideră că noile reglementări ar trebui să includă condițiile de combatere a îndatorării excesive și de creștere a rezervelor băncilor; de asemenea, subliniază în acest sens problemele existente legate de normele de evaluare și de evaluare a riscului; consideră că controalele trebuie să țină pasul cu inovațiile financiare și, din acest punct de vedere, Europa trebuie să consolideze know-how-ul organismelor de reglementare; consideră că mai multă reglementare nu înseamnă neapărat o mai bună reglementare; consideră că statele membre trebuie să își coordoneze acțiunile în domeniul reglementării; consideră că trebuie garantate normele de stabilizare și reglementat controlul financiar în zona euro ;
46. reamintește că agențiile de evaluare financiară sunt parțial responsabile de criza financiară; salută apelul adresat de Consiliu referitor la prezentarea rapidă a propunerii Comisiei privind norme mai stricte aplicabile agențiilor de evaluare financiară;
47. îndeamnă Consiliul ECOFIN să ajungă la un acord, până în martie 2009, privind revizuirea Directivei privind taxa pe valoarea adăugată, care să prevadă reducerea TVA-ului pentru serviciile care angajează personal numeros și alte măsuri corespunzătoare menite să stimuleze cererea internă; din acest punct de vedere, face apel către statele membre să fie solidare, oferind posibilitatea de a dispune de opțiuni diferențiate în ceea ce privește reducerea TVA-ului în funcție de sectorul de activitate menționată în directiva privind TVA-ul, opțiuni pe care statele membre pot să le aplice sau nu, în funcție de prioritățile fiecăruia; consideră că cererea internă ar trebui stimulată prin stimulente fiscale punctuale, iar economia prin impozitarea redusă a plusvalorii și a produselor ecologice; consideră că reducerea cheltuielilor sociale ale angajatorilor cu venituri mici și exceptarea întreprinderilor mici de la plata contribuțiilor sociale ar sprijini atât întreprinderile, cât și consumatorii și ar stimula cererea;
48. invită Comisia să înainteze o propunere legislativă pentru scutirea așa-numitelor micro-entități din sfera de aplicare a celei de a patra directive în materie de drept al societăților comerciale cu privire la conturile anuale;
49. consideră că este foarte urgentă sporirea reglementării sectorului financiar la nivel mondial, care trebuie să depășească cadrul sectorului bancar clasic și să adopte măsuri directe pentru a stabili norme obligatorii privind controlul prudențial, transparența, bunele practici și să aplice sancțiuni tuturor statelor și teritoriilor care nu cooperează; solicită

Comisiei să prezinte propuneri adecvate și îndeamnă Consiliul să pregătească terenul politic în cadrul negocierilor internaționale pentru acceptarea rapidă a unei astfel de abordări; constată că stabilitatea financiară la nivel mondial este un bun public și că răspunderea pentru protejarea acesteia revine conducătorilor politici;

50. salută călduros solicitarea Comisiei de a crea un Grup la nivel înalt pentru reducerea birocrăției și solicită ca propunerile asupra cărora grupul a ajuns la un acord să fie puse în aplicare cât mai curând posibil; subliniază că Strategia de la Lisabona ar trebui să conducă la reducerea sarcinii de reglementare privind întreprinderile, contribuind, în același timp la productivitate și, prin urmare, la o creștere economică mai mare dincolo de frontiere; consideră că Europa trebuie să analizeze alternative la reglementare, să se consulte cu părțile implicate asupra noilor reglementări și să se concentreze pe raportul cost-beneficii al reglementării;

IV Strategia de la Lisabona - evaluare, următoarele etape și perspective

51. salută progresele realizate în ultimii ani în cadrul Programului comunitar de la Lisabona, dar constată că un număr mare de inițiative legislative sunt încă în curs și ar trebui adoptate cu prioritate; subliniază dezechilibrul care caracterizează calitatea și numărul inițiativelor în temeiul diferitelor orientări europene; solicită o abordare mai echilibrată în interesul unui program de reformă mixt al politicilor europene bazat cu adevărat pe solidaritatea statelor membre; sprijină consolidarea dimensiunii externe a agendei de reformă europeană, care să prevadă standarde înalte, un cadru de reglementare adecvat și metode de lucru caracterizate prin cooperare, pentru a colabora cu actorii economici internaționali și pentru a face față provocărilor globale; în acest context, salută activitatea realizată de diferitele direcții generale ale Comisiei pentru dezvoltarea unor noi indicatori calitativi; îndeamnă Consiliul să solicite Comisiei ca aceștia să fie utilizați în viitoarele evaluări ale PNR și incluse în monitorizarea Comisiei, redând astfel o imagine mai cuprinzătoare și mai adecvată a realizărilor Strategiei Lisabona- Gothenburg;
52. subliniază că o acțiune mai concretă în cadrul Strategiei de la Lisabona necesită exercitarea de către Consiliu a unei presiuni colegiale („peer pressure”) în cadrul supravegherii multilaterale;
53. subliniază că metoda deschisă de coordonare pe care se bazează de nouă ani Strategia de la Lisabona a demonstrat limitele acesteia față de noile provocări, interne și externe, cu care se confruntă Uniunea Europeană; prin urmare, insistă ca perioada post-Lisabona să se bazeze pe o politică mai afirmată, mai globală, adică pe actualizarea politicilor comune existente (comerciale, piața internă și uniunea economică și monetară...) și pe noile politici externe comune (energie, climă, dezvoltare, migrație etc.);
54. regretă că la un an înainte de încheierea termenului fixat pentru Strategia de la Lisabona, nu au fost îndeplinite obiective clar definite și că progresele în domenii de program sunt insuficiente; consideră că statele membre nu au îndeplinit măsurile necesare pentru a implementa obiectivele Strategiei de la Lisabona; consideră că Strategia de la Lisabona trebuie văzută ca o orientare importantă pentru elaborarea viitoarelor politici, care au ca scop crearea unei Uniuni solide, competitive și care favorizează creșterea economică;

consideră, prin urmare, că statele membre ar trebui să îi acorde o atenție mai mare și nu ar trebui să o considere doar ca pe un ansamblu de scopuri îndepărtate, ci ca pe un plan de acțiune pentru viitoarea dezvoltare a Europei; propune ca următoarea analiză privind „Agenda Lisabona-plus” (care trebuie să înceapă în 2010) să se bazeze pe arhitectura generală a actualei Strategii de la Lisabona (competitivitate și industrii europene ecologice, locuri de muncă mai numeroase și mai bune, incluziune socială, sustenabilitate), dar subliniază necesitatea de a prezenta o abordare mai omogenă și mai complementară, care să permită sporirea semnificativă a capacității europene de guvernare economică; solicită Comisiei să realizeze o evaluare completă referitoare la cei 9 ani care au trecut de la lansarea Strategiei de la Lisabona, precum și la realizarea și la angajamentele luate de statele membre cu privire la obiectivele Strategiei de la Lisabona, care să fie prezentată înainte de sfârșitul anului 2009; solicită Comisiei să analizeze utilitatea Strategiei post-Lisabona care cuprinde obiective și scopuri noi și să evalueze, în special, în ce măsură statele membre sunt pregătite să implementeze un astfel de program și care este viabilitatea acestuia; subliniază necesitatea de a reorienta Orientările de politică integrată în contextul crizei economice și îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord privind măsuri pe termen scurt destinate menținerii ratei de ocupare a forței de muncă din 2008, investițiilor pentru combaterea schimbărilor climatice și asigurarea unor venituri suficiente, în special pentru grupurile sociale cele mai vulnerabile; se așteaptă ca, în timp util, în perspectiva Consiliului European de primăvară de la Lisabona, Comisa să lanseze inițiative și să prezinte propuneri legate de aceste obiective;

55. subliniază că „lisabonizarea” cheltuielilor publice în toate statele membre și în bugetul UE trebuie să devină o realitate, întrucât aceasta ar integra însăși Strategia de la Lisabona și ar spori în mod semnificativ eficiența în realizarea obiectivelor de creștere economică și de creare de locuri de muncă;
56. observă că instrumentele de care are nevoie UE pentru promovarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona sunt, în esență, optimizarea tuturor politicilor aferente, a tuturor instrumentelor și fondurilor financiare, precum și a bugetului UE, pentru a induce astfel o accelerare și o aprofundare a eforturilor de creștere economică și de creare de locuri de muncă; consideră că, pe termen scurt, sunt necesare stimulente fiscale pentru redresarea rapidă în urma crizei, cu condiția ca acestea să reorienteze cheltuielile și comportamentul public în conformitate cu obiectivele stabilite în cadrul Strategiei de la Lisabona-Gothenborg și al pachetului privind clima și energia; în acest context, avertizează cu privire la reducerile fiscale nediferențiate; consideră că stimulente fiscale trebuie orientate către obiectivele sociale și cele de mediu; consideră că printre mijloacele posibile ar putea figura reduceri ale nivelurilor de TVA pentru serviciile care folosesc intensiv forța de muncă și pentru serviciile prestate la nivel local, consideră de asemenea că se poate oferi finanțare pentru inițiativele verzi, cum ar fi sectorul energetic și cel al automobilelor și construcțiilor, acestea din urmă fiind afectate de către prăbușirea cererii; consideră că, prin intermediul scutirilor de taxe, de exemplu, consumatorii pot primi sprijin pentru a cumpăra mașini mai ecologice și locuințe care respectă mediul;
57. regretă faptul că Strategia de la Lisabona are încă o vizibilitate scăzută în politicile naționale din multe țări UE; consideră că mobilizarea tuturor actorilor economici interesați este esențială pentru asigurarea punerii în aplicare eficiente a acesteia; consideră, mai ales, că o implicare mai accentuată a partenerilor sociali, a parlamentelor naționale, a

autorităților regionale și locale, precum și a societății civile, va îmbunătăți rezultatele Strategiei de la Lisabona și va dinamiza dezbaterea publică cu privire la reformele ce se impun; consideră că mobilizarea tuturor părților interesate poate fi asigurată prin implementarea adecvată a unui principiu de guvernanță pe mai multe niveluri;

58. își exprimă încă odată regretul că Parlamentul, Consiliul și Comisia, în consultare cu Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, nu au ajuns încă la un acord privind un plan și un cod de practică clare, care ar garanta o cooperare adecvată și o implicare deplină a principalelor instituții comunitare în utilizarea corespunzătoare a analizei rezultatelor Strategiei de la Lisabona; invită, în acest sens, Consiliul și Comisia să formuleze propuneri privind cooperarea strânsă dintre principalele instituții UE interesate în perspectiva iminentei revizuirii a orientărilor politice integrate, precum și analiza și stabilirea viitoarei Agenda Lisabona II;
59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și statelor candidate, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.